

РЕШЕНИЕ

№ 9442

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **410** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. К. С. срещу Решение № 22545/ 17.12.2024г на Административен ръководител, Градски прокурор на Софийска градска прокуратура, с което се оставя без уважение заявлението на жалбоподателя администрирано под пр.пр № 22545/ 2024г от 2.12.2024г. по описа на СГП.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на материалния закон, административно производствените правила и целта на закона. Неприложимо било посоченото основание по чл. 198 ал.1 НПК. Ответникът се бил позовал на неактуална съдебна практика.Търсената информация била обществена по см на ЗДОИ. Решението било постановено при неизяснена фактическа обстановка. В с.з. се позовава на решения на ЕСПЧ в които е прието, че събирането на информация е съществен подготвителен етап в журналистиката и е присъща защитена част от свободата на печата. Моли да се отмени решението и задължи ответника да предостави исканата информация. Претендира разноски.

Ответникът – Административен ръководител, Градски прокурор на Софийска градска прокуратура чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и ответника, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление администрирано под пр.пр № 22545/ 2024г от 2.12.2024г. по описа на СГП Д. К. С. е поискал да му се предостави препис от постановлението за прекратяване на наказателно

производство по пр пр № 19973/ 2023г по описа на СГП.

По повод подаденото заявление, Административен ръководител, Градски прокурор на Софийска градска прокуратура по силата правомощия делегирани му със Заповед № РД 04-101 от 10.04.2024г на и.ф Главен прокурор е издал процесното Решение № 22545/ 17.12.2024г, с което се оставя без уважение заявлението на жалбоподателя администрирано под пр.пр № 22545/ 2024г от 2.12.2024г. по описа на СГП. Ответникът, за да откаже предоставяне информация се е позовал на чл. 198 ал. 1 НПК, обосновал е съображения, че търсената информация не е обществена, същата не се претендирала като описание на сведение или знание за някого или нещо, а като искане за предоставяне на документ, поради което не се дължала, ЗДОИ не се прилагал за достъпа до лични данни.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган /арг. от чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ/ - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в условията на делегирана със заповед № РД 04-101 от 10.04.2024г на и.ф Главен прокурор компетентност.

При издаване на процесния отказ, съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Със заявлението е поискано предоставянето препис от постановлението за прекратяване на наказателно производство по пр пр № 19973/ 2023г по описа на СГП. Според съда и противно на изложеното в обжалвания акт искането за достъп до документ/и е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него / тях информация.

При това положение, основният спорен въпрос по делото се свежда до отговора на въпроса - съставлява ли поисканата информация "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Както се посочи, законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с общественния живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. Общественият живот обхваща съвкупност от дейности, в които хората участват като част от обществото, а не като отделни индивиди. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. / Виж Р № 153 ОТ 07.01.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 13778/2018 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 3248 от 6.03.2019г по адм д 6688/ 2017 на ВАС и др./

В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като касае действие на

прокурор по конкретна преписка срещу конкретно лице. Информацията по конкретен казус, не представлява информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и в действителност би могла да доведе до разкриване на лични данни. Исканата със заявлението информация не съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, тоест живота на обществото като група хора и не би дала възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. Исканата информация свързана с конкретна преписка, не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на държавният орган-Софийска градска прокуратура, така както изисква разпоредбата на чл.2 от ЗДОИ. Поисканата информация не е свързана с дейността на задължения субект - СГП, а с конкретна преписка, в т.ч. действията на наблюдаващия прокурор по тази преписка срещу конкретно лице, като по никакъв начин не би могла да донесе познание и да послужи за съставянето на мнение относно дейността на СГП и убеждение за начина, по който тя упражнява правомощията си. От нея заявителят не би могъл да изведе изводи в подобна насока, тъй като информацията не е свързана с обществения живот, а касае конкретна пр. преписка срещу конкретно лице, което е извън публичните функции на прокуратурата. Исканата информация касаеща обстоятелства, свързани най-общо казано с действията на наблюдаващ прокурор по конкретна пр. преписка срещу конкретно лице, в т.ч. името на прокурора не би могла да състави мнение за дейността на публичната институция (задължен по см. на чл.3 от ЗДОИ субект). Ето защо и след като исканата информация не попада в обхвата на законово регламентираното понятие за обществена информация, редът на ЗДОИ е неприложим. Обществена информация примерно би била тази свързана с образуване, движение на преписките /делата/, но действията по конкретна преписка /според практиката на настоящия съдебен състав/ не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица/журналист/ към публична личност, защото за законодателят тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността. В случая не се иска информация за акт на прокуратурата, обективизиращ извършваната от нея административно-правна дейност, издаден в изпълнение на административните ѝ функции, което несъмнено представлява обществена информация по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. По- скоро се касае за питане за извършване на конкретни процесуални действия по конкретен случай. В приложното поле на ЗДОИ попадат само онези актове на органите на съдебната власт, които са част от извършваната от тях административно правна дейност, но не и до правомощията им относно извършването на процесуални действия по конкретни дела. С търсената информация се цели запознаване с мотивите, с които е прекратено наказателното производство по конкретна пр. преписка, като не това е целта на закона, обективирана в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Прокурорските преписки, не попадат в кръга на обществената информация по дефиницията на чл. 2 от ЗДОИ. ЗДОИ не е средство, за получаване на всякаква информация от държавните органи. Ходът на производството по дадена преписка и извършените процесуални действия по нея не представляват обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ, дори към разглежданата материя да е проявен интерес от трети лица.

За пълнота на изложението, без да се променят изводите, че търсената информация не е обществена, следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 198 ал.1 от НПК е неотнормирана в случая, тъй като с нея по никакъв начин не са регламентираны условията и реда, по който може да се поиска информация за образуването в СГП преписки по конкретен казус, в т.ч. и за действията на наблюдаващ прокурор по конкретно дело. Разпоредбата на чл. 198 ал.1 изр първо от НПК сочи, че материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Чл. 198 от НПК се отнася до достъпа до „материали по разследването“, а в случая заявеният достъп е до

постановление на прокурора, с което това разследване е приключило. Разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от НПК се намира в Част III от НПК и се прилага единствено при наличието на образувано и висящо досъдебно производство. В случая няма спор, че към момента на депозиране на заявлението за достъп до обществена информация досъдебното производство е вече е приключило с постановление на СГП. Исканата информация не представлява и материали по разследването по смисъла на НПК, доколкото с издаването на постановление за прекратяване на наказателното производство, отпада фигурата на „наблюдаващия прокурор“. Следователно, от момента на издаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство няма и материали по разследването по смисъла на чл. 198, ал. 1 от НПК (арг. вкл. от чл. 243, ал. 12 от НПК). Постановлението с което се прекратява наказателното производство, съгласно чл. 243 НПК, е акт на прокурора, а не материали по разследването и съответно по отношение на него е неприложимо ограничението за разгласяване, установено в чл. 198, ал. 1 НПК.

На следващо място и според практиката на съдебния състав, поисканите със заявлението имена на наблюдаващия прокурор засяга лични данни на това лице съгласно § 1 т. 2 ДР на ЗДОИ и § 1, т. 1 ДР на ЗЗЛД, във вр. с чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно използване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни. Имената им не са предмет на обществена информация, хипотетично не е изключена и злоупотреба с лични данни на прокурора, каквато не е легитимната цел по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публично-правните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Имената на наблюдаващия прокурор не е свързано с обществения живот в страната и не касае дейността на задължения субект. По своята си същност не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на СГП, поради което тя не съставлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Според чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага в случаите, когато се иска достъп до лични данни. Исканите данни за имената на наблюдаващия прокурор с оглед характера им, са извън приложното поле на ЗДОИ - чл. 2, ал. 5, и разкриването им не може да влиза в колизия със защитата по ЗЗЛД.

В обобщение търсената информация не е обществена по см на ЗДОИ. Законът не предвижда разширяване публичността във връзка с резултат/и от конкретно дело /преписка срещу конкретно лице, макар и публично известно, в т.ч. действия на прокурор по тази преписка. Търсената информация няма характер на публична /обществена/ информация и заявителят няма право на достъп до нея. След като исканата информация не е обществена, то неотнормими са и доводите на жалбоподателя за надделяващ обществен интерес. /арг от чл. 13 ал. 4 от ЗДОИ/. Доколкото поисканата от оспорващия информация няма характер на обществена такава, не е била налице необходимост за обсъждане на обстоятелствата, визирани в чл. 37 ал. 1 ЗДОИ. Посочената разпоредба се намира в Глава трета „ Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация, раздел III "Отказ за предоставяне на достъп до обществена информация" на ЗДОИ и от съдържанието ѝ, както и от систематичното ѝ място в нормативния акт, следва извода, че същата е приложима само в случаите, когато се касае за обществена информация по смисъла на

чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Доколкото поисканата от оспорващия информация няма характер на обществена такава, същата не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ, независимо от наличието или липсата на предпоставките на чл. 37 от ЗДОИ. В случая, не следва да се извършва преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, тъй като търсената информация не е обществена и наличието на какъвто и да е обществен интерес не може да обоснове предоставянето на достъп до този вид данни.

С оглед горното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. Ответникът не претендира разноски.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. К. С. срещу Решение № 22545/ 17.12.2024г на Административен ръководител, Градски прокурор на Софийска градска прокуратура, с което се оставя без уважение заявлението на Д. К. С. администрирано под пр.пр № 22545/ 2024г от 2.12.2024г. по описа на СГП.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: